KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 29 maart 1993 door de Voorzitter van de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap en Gemeenschapsminister van Financiën, Gezondheid en Gezin, Sport en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap "über Ferien-wohnungen", heeft op 21 september 1993 het volgend advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP.

Artikel 3 van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 23 november 1992 betreffende de vakantiewoningen draagt de Executieve onder meer op de nadere regelen vast te stellen met betrekking tot :

- de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om de in artikel 2 van het decreet bedoelde erkenning als vakantiewoning te verkrijgen;

- de procedure voor de intrekking van de in artikel 2 bedoelde erkenning;

- het schild dat aan de houder van de erkenning uitgereikt wordt.

Luidens artikel 7 van hetzelfde decreet stelt de Executieve, ter aanvulling van de in artikel 6 van het decreet opgenomen bepalingen, de voorwaarden vast voor de toekenning en de terugbetaling van de in dat artikel 6 bedoelde premies.

Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit strekt ertoe uitvoering te geven aan die bepalingen van het decreet van 23 november 1992.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Opschrift.

In overeenstemming met de terminologie gehanteerd in onder meer artikel 59quater van de Grondwet en rekening houdend met het bepaalde in artikel 122 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, vervange men in het opschrift het woord "Executieve" door "Regering".

Dezelfde opmerking geldt voor de overige bepalingen van het ontwerp waarin de term "Executieve" wordt gebruikt.

Aanhef.

1. De verwijzing, in het eerste lid van de aanhef, naar de wet van 31 december 1983 is overbodig en dient dus te worden weggelaten.

2. Men vulle de tweede aanhefverwijzing aan met de woorden "inzonderheid op de artikelen 3 en 7;".

In de Nederlandse vertaling van die tweede aanhefverwijzing schrijve men "23 november 1992" in plaats van "23 december 1992".

3. In het derde lid van de aanhef dient de datum te worden vermeld waarop het begrotingsakkoord werd gegeven.

Artikel 3.

Voorgesteld wordt de tweede volzin van het tweede lid van dit artikel te vervangen door de volgende bepaling :

"De verhuurder mag een participatie in de kosten voor de reiniging van de vakantiewoning aan de huurder aanrekenen, indien die de woning niet zelf reinigt. Het bedrag van die participatie wordt vóór het begin van de verhuring aan de huurder medegedeeld".

Artikelen 4 tot 6.

1. Luidens artikel 5 stuurt het Ministerie, binnen 10 dagen na ontvangst van de in artikel 4 bedoelde aanvraag, een ontvangstbewijs aan de aanvrager.

Artikel 6 bepaalt dat de Minister binnen 75 dagen na ontvangst van de aanvraag zijn beslissing meedeelt aan de aanvrager.

De voormelde termijnen zijn blijkbaar louter bedoeld als (niet-bindende) termijnen voor orde, in die zin dat aan het verstrijken van inzonderheid de termijn van 75 dagen zonder dat een beslissing over de aanvraag werd meegedeeld, geen rechtsgevolgen verbonden zijn.

De Regering zal moeten oordelen of het in die omstandigheden zinvol is de bepalingen met betrekking tot die termijnen in het ontwerp te behouden.

2. Luidens artikel 4 moet de aanvraag worden ingediend "op de te dien einde bepaalde formulieren". Het ware duidelijker te stellen dat die formulieren door het Ministerie worden ter beschikking gesteld.

Dezelfde opmerking geldt voor het bepaalde in artikel 10, eerste lid, van het ontwerp.

3. Luidens artikel 6 moet de beslissing die de Minister over de erkenningsaanvraag neemt, "met redenen omkleed" zijn.

Met betrekking tot die bepaling dient de aandacht te worden gevestigd op de voorschriften van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Uit artikel 2 van die wet volgt een algemene verplichting voor alle administratieve overheden als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State - zowel voor de nationale als voor de gemeenschaps- of

gewestoverheden (1) - om hun eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk te motiveren.

Gelet op die door een hogere norm gevestigde motiveringsverplichting, welke overigens zowel voor positieve als voor negatieve beslissingen geldt, is het, vanuit wetgevingstechnisch oogpunt, af te raden in een lagere norm diezelfde verplichting te bevestigen.

Dezelfde opmerking geldt voor de bepaling van artikel 7, derde lid, luidens welke de beslissing houdende intrekking van de erkenning met redenen omkleed moet zijn.

Artikel 7.

1. Men vervange in het tweede en het vierde lid telkens het woord "betrokkene" door "verhuurder".

2. Wat de in het vierde lid opgenomen regeling betreft inzake het opnieuw verlenen van een erkenning die was ingetrokken, moet erop worden gewezen dat uit het ontwerp niet valt op te maken welke procedure moet worden gevolgd voor het verkrijgen van die nieuwe erkenning. Het ontwerp behoort op dat punt te worden aangevuld.

---

(1) Zie het advies van de Raad van State over het wetsvoorstel dat de wet van 29 juli 1991 geworden is (Parl. St., Senaat, nr. 215-2 (B.Z. 1988), pp. 5 tot 7) en de bespreking in de bevoegde Senaatscommissie (Parl. St., Senaat, nr. 215-3 (B.Z. 1988), p. 2).

Artikel 8.

1. Men schrijve in de inleidende zin van dit artikel "bedoeld in artikel 6 van het decreet" in plaats van "bedoeld in artikel 6".

2. Luidens het bepaalde onder 1° geldt als voorwaarde voor de toekenning van de premies dat "de bedoelde werken ... niet vóór 1 januari van het jaar (mogen) uitgevoerd worden dat aan het jaar van de aanvraag voorafgaat".

Daaruit volgt dus dat de premieaanvraag betrekking mag hebben op werken die reeds meer dan een jaar uitgevoerd kunnen zijn.

Gelet inzonderheid op de bepaling van artikel 10, tweede lid, van het ontwerp luidens welke bij de aanvraag een "raming" van de kosten moet worden gevoegd, rijst de vraag of die bepaling van artikel 8, 1°, overeenstemt met de bedoeling van de stellers van de tekst.

3. Wat het bepaalde in het tweede lid van artikel 8 betreft, luidens hetwelk de premie niet voor de aankoop van een onroerend goed mag worden toegekend, dient erop te worden gewezen dat het decreet van 23 november 1992 uitsluitend voorziet in de mogelijkheid tot toekenning van een premie voor uitrustings- en onderhoudswerken en in een bijzondere premie voor aanpassingswerken aan vakantiewoningen, zodat premies voor de aankoop van dergelijke woningen uitgesloten zijn.

Het tweede lid van artikel 8 is derhalve overbodig en dient te worden geschrapt.

Artikel 10.

Luidens het derde lid van dit artikel moet de aanvrager, wanneer het gaat om een woning die nog niet als vakantiewoning is erkend, bij zijn aanvraag een schriftelijke verklaring voegen "die met de bijlage I tot (lees : bij) dit besluit overeenstemt en waarmee hij er zich toe verplicht ten laatste bij de beëindiging van de werken om de in artikel 2 van het decreet bedoelde erkenning te vragen".

Met betrekking tot die bepaling moet worden opgemerkt dat de bijlage I bij het ontwerp alleen de verbintenis tot terugbetaling van de premie bevat en niet een verbintenis om de erkenning als vakantiewoning aan te vragen.

De naleving van het voorschrift van artikel 10, derde lid, veronderstelt dus hetzij dat de bijlage I wordt aangevuld, hetzij dat aan het ontwerp een bijlage wordt toegevoegd die betrekking heeft op de bedoelde verbintenis om de erkenning aan te vragen.

Artikel 11.

Men vervange, in fine van dit artikel, de woorden "alsmede na erkenning van de vakantiewoning" door "en, in

het geval bedoeld in artikel 10, derde lid, na erkenning van de vakantiewoning".

Artikel 12.

Men vervange in de Nederlandse vertaling van het tweede lid de zinsnede "tijdens welke de vakantiewoning niet meer in deze eigenschap gebruikt of erkend is" door "tijdens welke de woning niet meer als vakantiewoning gebruikt of erkend is".

Artikel 13.

In de Nederlandse vertaling van het derde lid schrijve men "aangegeven worden" in plaats van "bekend gemaakt worden", en "aangifte" in plaats van "bekendmaking".

Artikel 15.

Men vervange de woorden "de in artikel 3, tweede lid, van het decreet bedoelde personen" door "de krachtens artikel 3, tweede lid, van het decreet aangewezen personen".

Artikel 16.

1. In de Nederlandse vertaling van het 3°, b), vervange men het woord "nabijste" door "dichtstbijgelegen".

2. Men precisere in het 4° welke gegevens moeten worden ingevuld op het in die bepaling bedoelde kaartje (bijvoorbeeld : naam en adres van de huurder, periode van verblijf, aantal overnachtingen ...).

Artikel 17.

Deze bepaling, die betrekking heeft op de inwerkingtreding van het ontworpen besluit, zal moeten worden aangepast, rekening houdend met de datum waarop het besluit zal worden vastgesteld en bekendgemaakt.

Bijlagen.

1. De bijlagen moeten worden aangevuld met de gebruikelijke formule ("Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van ..." + handtekeningen).

2. In de Nederlandse en de Franse vertalingen ontbreekt de bijlage II.

In de Duitse tekst is die bijlage bovendien niet genummerd.

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: W. DEROOVER,	staatsraad, voorzitter,
Mevrouwen	: S. VANDERHAEGEN, M.-R. BRACKE,	staatsraden,
de Heren	: J. GIJSSELS, A. ALEN,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. D. ALBRECHT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door de H. G. VAN HAEGENDOREN, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. W. DEROOVER.